

- orzeczenie, że w każdym razie nazwisko Jewgienija Wiktorowicza Prigożyna należy usunąć bezzwłocznie z zaskarżonych aktów;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia. Skarżący podtrzymuje, że Rada nie dochowała obowiązku uzasadnienia zaskarżonych aktów, nie przedstawiając żadnego konkretnego dowodu uzasadniającego umieszczenie nazwiska skarżącego w treści zaskarżonych aktów.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy. Skarżący twierdzi w tym względzie, że z uwagi na brak dowodu uzasadniającego uznanie go za „finansującego Grupę Wagnera”, Rada mogła wskazać go jedynie pośrednio w powodach umieszczenia Grupy Wagnera w wykazie, wypaczając w ten sposób pierwotny cel realizowany przez ten środek.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Skarżący utrzymuje, że nie finansuje Grupy Wagnera i że nie istnieje żadne powiązanie pomiędzy nim a tym podmiotem.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw podstawowych. Skarżący podnosi, że umieszczając jego nazwisko w treści powodów umieszczenia Grupy Wagnera w wykazie, Rada naruszyła art. 10, 6 i 13 europejskiej konwencji praw człowieka.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2022 r. – Schwa-Medico/EUIPO – Med-El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)

(Sprawa T-76/22)

(2022/C 148/48)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Schwa-Medico, Medizinische Apparate, Vertriebsgesellschaft mbH (Ehringshausen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci E. Fortunet i P. Marchiset)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Med-El Elektromedizinische Geräte GesmbH (Innsbruck, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STIWELL” – unijny znak towarowy nr 4 072 542

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie R 1383/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim odmówiono w niej uwzględnienia wniosku o wygaśnięcie prawa do unijnego znaku towarowego STIWELL nr 4 072 542 dla towarów „urządzenia do stymulacji nerwowo-mięśniowej” z klasy 10 i w zakresie w jakim odmówiono w niej ustalenia daty, w której nastąpiło wygaśnięcie prawa do znaku dla wszystkich towarów na dzień przypadający pięć lat po dacie publikacji rejestracji tego znaku towarowego w *Biuletynie Znaków Towarowych Unii Europejskiej* (dzień 21 lutego 2011 r.);

— obciążenie EUIPO i spółki Med-El kosztami związanymi z niniejszą skargą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i niewystarczające uzasadnienie decyzji w zakresie w jakim Izba Odwoławcza dokonała błędnej analizy pojęcia rzeczywistego używania znaku towarowego nie przystępując do całościowej oceny biorącej pod uwagę wszystkie czynniki i opierającej się na wszystkich okolicznościach faktycznych;
- Naruszenie 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i niewystarczające uzasadnienie decyzji w zakresie w jakim Izba Odwoławcza dokonała błędnej analizy pojęcia rzeczywistego używania znaku towarowego oceniając specyfikę towarów w odniesieniu do działalności właściciela znaku towarowego a nie w odniesieniu do opisu towarów;
- Naruszenie 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i niewystarczające uzasadnienie decyzji w zakresie w jakim Izba Odwoławcza dokonała błędnej analizy pojęcia rzeczywistego używania znaku towarowego przyjmując sprzeczne uzasadnienie co do domniemanej specyfiki wspomnianych towarów;
- Błąd Izby Odwoławczej co do ustalenia daty wygaśnięcia, co do faktu przyjęcia wymogu uzasadnionego powodu i błędnej interpretacji tego uzasadnionego powodu.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2022 r. – Euranimi/Komisja

(Sprawa T-81/22)

(2022/C 148/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2012 z dnia 17 listopada 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji⁽¹⁾ opublikowanego w Dzienniku Urzędowym z dnia 18 listopada 2021 r., w odniesieniu do środków przyjętych w kontekście postępowania antydumpingowego AD670;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy wskazuje na naruszenie art. 3 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036⁽²⁾ w związku z oceną łączną skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie – naruszenie prawa strony skarżącej do obrony – oczywisty błąd w ocenie.
2. Zarzut drugi wskazuje na naruszenie art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036, w zakresie oceny szkody i związku przyczynowego zarówno dla produktów z Indii jak i Indonezji – oczywisty błąd w ocenie.